

Nr 581.

Av herr Osberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 217, med förslag till lag om folkpensionering m. m.

Det förslag till lag om folkpensionering m. m., som i kungl. proposition nr 217 framlagts för riksdagen, följer i sina grunddrag det förslag som pensionsförsäkringskommitténs minoritet framlagt och som egentligen endast i fråga om invaliditetsförsäkringens överförande på sjukkassorna skilde sig från majoritetens förslag. De huvudsakliga avvikelserna i den kungl. propositionen från kommitterades förslag röra sig om tilläggspensionsbeloppen och höjningen av inkomstgränsen för desamma åtnjutande. Enligt propositionen skola tilläggspensionerna i respektive tre dyrorter kunna utgå med ett högsta belopp av 250, 350 och 450 kronor och högsta inkomstgränsen i respektive orter bli 600, 800 och 1,000 kronor. Det är också dessa avvikelser från komittéförslaget som lett till den avsevärda höjningen av kostnaderna, jämfört med de av kommittén beräknade, och hur önskvärt det än kunde vara att åstadkomma en folkpensionering sådan som propositionen föreslår, måste man ändå göra sig den frågan, om detta med hänsyn till landets finansiella läge kan vara möjligt. Ty även om man under den närmaste framtiden skulle lyckas komma över de finansiella svårigheterna, så måste man ändå göra klart för sig, att våra efterkommande om 40, 50 år fram i tiden, om förslaget då fortfarande skall vara i tillämpning, bli utsatta för oerhört tunga bördor för folkpensioneringen.

Redan med de förbättringar, som kommitténs förslag (minoritetsalternativet) innebära, komma kostnaderna, såsom av tab. 9 framgår, att omkring 50 år fram i tiden kräva ett bidrag från det allmänna på över 230 miljoner årligen, och enligt propositionen kommer detta bidrag vid samma tidpunkt att kräva i runt tal 300 miljoner årligen.

Det kan inte heller förnekas, att kommittéminoritetens förslag medför så väsentliga förbättringar mot nuvarande pensionsförsäkring att det väl förtjänar riksdagens bifall, även om det icke kan inom alla Ortsgrupper och för alla pensionstagare ge full möjlighet till försörjning. Detta leder f. ö. ej heller Kungl. Maj:ts förslag till för alla.

Utan att närmare gå in på förslagets olika detaljer i övriga punkter vilja vi sålunda hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 217, att högsta tilläggspension i respektive Ortsgrupper måtte bestämmas till 200, 250 och 300 kronor, samt att högsta inkomstgränsen till vilken pensionstillägg må utgå

i respektive ortsgroper måtte bestämmas till 500, 600 och 700 kronor.

Stockholm i april 1935.

Oscar Osberg.

A. W. Lundén.

And. Hilding.
